

سوره‌ی فاتحه و بقره

با ترجمه‌ای روان برای کودکان و نوجوانان
مترجم: محسن عباسی ولدی

دعای امام صادق علیه السلام پیش از تلاوت قرآن

اللَّهُمَّ إِنِّي أَشْهَدُ أَنَّ هَذَا كِتَابُكَ الْمُنَزَّلُ مِنْ عِنْدِكَ
عَلَى رَسُولِكَ مُحَمَّدِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ (صَلَوَاتُكَ عَلَيْهِ وَآلِهِ)،
وَكَلامُكَ التَّنَاطُقُ عَلَى لِسَانِ نَبِيِّكَ، جَعَلْتَهُ هَادِيًا
مِنْكَ إِلَى خَلْقِكَ، وَحَبْلًا مُتَّصِلًا فِيمَا بَيْنَكَ وَبَيْنَ
عِبَادِكَ. اللَّهُمَّ إِنِّي نَشَرْتُ عَهْدَكَ وَكِتَابَكَ؛ اللَّهُمَّ
فاجْعَلْ نَظْرِي فِيهِ عِبَادَةً، وَقِرَائَتِي فِيهِ فِكْرًا وَفِكْرِي
فِيهِ اِعْتِبَارًا؛ وَاجْعَلْنِي مِمَّنْ اتَّعَظَ بِبَيَانِ مَوَاعِظِكَ
فِيهِ وَاجْتَنَبَ مَعْاصِيكَ، وَلَا تَطْبَعْ عِنْدَ قِرَائَتِي
عَلَى سَمْعِي، وَلَا تَجْعَلْ عَلَيَّ بَصْرِي غِشَاوَةً وَلَا تَجْعَلْ
قِرَائَتِي قِرَاءَةً لَا تَدْبُرُ فِيهَا بَلِ اجْعَلْنِي أَنْدَبِرَ آيَاتِهِ وَ
أَحْكَامَهُ اخِذًا بِشَرَائِعِ دِينِكَ وَلَا تَجْعَلْ نَظْرِي فِيهِ
غَفْلَةً وَلَا قِرَائَتِي هَذْرًا، إِنَّكَ أَنْتَ الرَّءُوفُ الرَّحِيمُ.

بحار الأنوار، ج ٨٩، ص ٢٠٦

خدایا! من گواهی می‌دم این، کتابِ توئه که از پیشِ تو برفرستاده‌ت محمد بن عبدالله نازل شده و حرفِ توئه که به زبون پیامبرت اومده و اون رو از طرف خودت، هدایت‌کننده برای مردم [فرستادی] و رشته‌ای بین خودت و بنده‌ها قرار دادی [تا باهش به تو برسن]. خدایا! من قول و قرارِ تو و کتابت رو باز کردم. خدایا! نگاهم به این کتاب رو عبادت و خوندنم رو همراه با فکر کردن و فکر کردنم در اون رو مایه‌ی عبرت گرفتن قرار بده و من رو از کسایی قرار بده که از موعظه‌ها توی این کتاب، پند می‌گیره و از گناهات دوری می‌کنه، و وقتی دارم [اون رو] می‌خونم، در گوشم رو تبتند و روی چشمم پرده ننداز [که نتونم حقیقت رو بشنوم و ببینم] و خوندنم رو به خوندنی قرار نده که توش درست و حسابی فکر نمی‌شه؛ بلکه کاری کن که من تو آیه‌های قرآن و احکامش با دقت فکر کنم و به دستورای دینت عمل کنم و نگاه من به قرآن رو همراه با بی‌توجهی و خوندنم رو بیخودی قرار نده. تو همون [خدای] خیلی دلسوزِ مهربونی.

سورة الفاتحة

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ١

الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ٢ الرَّحْمَنِ

الرَّحِيمِ ٣ مَلِكِ يَوْمِ الدِّينِ ٤ إِيَّاكَ

نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ ٥ اهْدِنَا

الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ ٦ صِرَاطَ الَّذِينَ

أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ غَيْرِ الْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ

وَلَا الضَّالِّينَ ٧

سوره‌ی فاتحه^۱

۱. به نام خدا، همون که [با همه‌ی آفریده‌هاش] مهربون [و با بنده‌های باایمانش] خیلی مهربونه.
۲. هر چی [شُکرو] تعریف کردن از خوبیاست، مالِ خدا، صاحب‌اختیارِ همه‌ی دنیاست،
۳. همون که [با همه‌ی آفریده‌هاش] مهربون [و با بنده‌های باایمانش] خیلی مهربونه،
۴. [و] همه‌کاره‌ی روزِ جَزَا [ست؛ روزی که بنده‌ها نتیجه‌ی کاراشون رو می‌بینن].
۵. [خدایا! ما] فقط بندگی تو رو می‌کنیم و فقط از تو کمک می‌خوایم.
۶. ما رو به راهِ راست، هدایت کن؛^۲
۷. راهِ کسایی که بیهشون نعمت دادی، که نه گرفتار خشم [تو] هستن و نه گمراهن.

سورة البقرة

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الْمَرَّةِ ١ ذَٰلِكَ الْكِتَابُ لَا رَيْبَ فِيهِ هُدًى

لِّلْمُتَّقِينَ ٢ الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِالْغَيْبِ وَيُقِيمُونَ

الصَّلَاةَ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنْفِقُونَ ٣ وَالَّذِينَ

يُؤْمِنُونَ بِمَا أُنزِلَ إِلَيْكَ وَمَا أُنزِلَ مِن قَبْلِكَ

وَبِالْآخِرَةِ هُمْ يُوقِنُونَ ٤ أُولَٰئِكَ عَلَىٰ هُدًى

مِّن رَّبِّهِمْ وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ٥

سوره ی بقره^۳

به نام خدا، همون که [با همه‌ی آفریده‌هاش] مهربون [و با بنده‌های باایمانش] خیلی مهربونه.

۱. الف، لام، میم.^۴

۲. اون کتاب [با ارزش یعنی قرآن]، هیچ شگگی توش نیست [که از طرف خدا اومده و] هدایت [کننده] برای آدمای باتقواست؛^۵

۳. کسایی [باتقوا هستن] که به غیب^۶ ایمان دارن^۷ و [راه و رسم] نماز [خوندن] رو، [زنده و] سرپا نگه می‌دارن و از چیزایی که بهشون روزی دادیم، [برای بقیه] خرج می‌کنن،

۴. و [ای پیامبر!] کسایی [باتقوا هستن] که به اون [کتابی] که بر تو نازل شده [یعنی از پیش ما پایین اومده] و اون [کتابایی] که قبل از تو نازل شده، ایمان می‌آرن و اونا به آخرت [که زندگی بعد از این دنیاست]، [یقین]^۸ دارن.

۵. اونا توی راهی هستن که خدای صاحب‌اختیارشون نشون داده و اونا همون آدمای عاقبت به خیر هستن.

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا سَوَاءٌ عَلَيْهِمْ ءَأَنْذَرْتَهُمْ أَمْ لَمْ تُنذِرْهُمْ
 لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٦﴾ خَتَمَ اللَّهُ عَلَى قُلُوبِهِمْ وَعَلَى سَمْعِهِمْ وَعَلَى
 أَبْصَارِهِمْ غِشَاوَةٌ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿٧﴾ وَمِنَ النَّاسِ
 مَنْ يَقُولُ ءَامَنَّا بِاللَّهِ وَبِالْيَوْمِ الْآخِرِ وَمَا هُمْ بِمُؤْمِنِينَ ﴿٨﴾
 يُخَدِّعُونَ اللَّهَ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا وَمَا يَخْدَعُونَ إِلَّا أَنفُسَهُمْ
 وَمَا يَشْعُرُونَ ﴿٩﴾ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ فَزَادَهُمُ اللَّهُ مَرَضًا
 وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ بِمَا كَانُوا يَكْذِبُونَ ﴿١٠﴾ وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ
 لَا تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ قَالُوا إِنَّمَا نَحْنُ مُصْلِحُونَ ﴿١١﴾ أَلَا
 إِنَّهُمْ هُمُ الْمُفْسِدُونَ وَلَكِن لَّا يَشْعُرُونَ ﴿١٢﴾ وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ
 ءَامِنُوا كَمَا ءَامَنَ النَّاسُ قَالُوا أَنُؤْمِنُ كَمَا ءَامَنَ السُّفَهَاءُ
 أَلَا إِنَّهُمْ هُمُ السُّفَهَاءُ وَلَكِن لَّا يَعْلَمُونَ ﴿١٣﴾ وَإِذَا لَقُوا
 الَّذِينَ ءَامَنُوا قَالُوا ءَامَنَّا وَإِذَا خَلَا إِلَى شَيْطَانِهِمْ قَالُوا إِنَّا
 مَعَكُمْ إِنَّمَا نَحْنُ مُسْتَهْزِءُونَ ﴿١٤﴾ اللَّهُ يَسْتَهْزِئُ بِهِمْ وَيَمُدُّهُمْ
 فِي طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ ﴿١٥﴾ أُولَئِكَ الَّذِينَ اشْتَرُوا الضَّلَالََةَ
 بِالْهُدَىٰ فَمَا رَبِحَت تِّجَارَتُهُمْ وَمَا كَانُوا مُهْتَدِينَ ﴿١٦﴾

۶. ای پیامبر! حتماً کسانی که کافر شدند، چه پیشون هشداریدی و از عذاب جهنم بترسونی [و] چه پیشون هشدار ندی، براشون یکیه [و] ایمان نمی‌آزن.
۷. اونا نخواستن ایمان بیان. [خدا] هم [روی دلاشون و گوششون، مَهر زد]. راه دل و گوششون بسته شده [و روی چشماشون یه پرده‌ست] و به خاطر همین، حرفِ درست رو نمی‌فهمن و نمی‌شنون و حقیقت رو نمی‌بینن [و عذاب بزرگی دارن].
۸. و از [بین] مردم، کسانی هستن که [با دورویی^{۱۰}] می‌گن: «ما [به خدا و به روز آخرت] ایمان آوردیم»، با این که [واقعاً] با ایمان نیستن [و خدا و روز قیامت رو قبول ندارن].
۹. اونا خیال می‌کنن با این حرفا [خدا و کسانی رو که ایمان آوردن، گول می‌زنن؛ ولی جز خودشون رو گول نمی‌زنن و نمی‌فهمن].
۱۰. توی دل اونا [یه جور] مَرَضَه [و چون خودشون نخواستن خوب باشن]، خدا هم [برای تنبیه] اونا [مرضشون رو زیادتر کرد] و اونا به خاطر دروغی که می‌گفتن، عذاب دردناکی دارن.
۱۱. و وقتی پیشون گفته می‌شه: «توی زمین خرابکاری نکنید»، می‌گن: «ماها فقط اهل درست کردنییم [، نه خرابکاری]!».
۱۲. حواستون باشه! حتماً اونا همون خرابکارا هستن؛ ولی [خودشون] نمی‌فهمن.
۱۳. و وقتی پیشون گفته می‌شه: «همون طوری که مردم ایمان آوردن [و از دستورای خدا اطاعت کردن، شما هم] ایمان بیارید»، می‌گن: «[عقل] مردم کمه! آیا [می‌گید] همون طور که آدمای کم عقل ایمان آوردن، [ما هم] ایمان بیاریم!؟». حواستون باشه! اونا خودشون کم عقلن؛ ولی نمی‌دونن.
۱۴. و وقتی با کسانی روبه‌رو می‌شن که ایمان آوردن، می‌گن: «ما [هم مثل شما] ایمان آوردیم» و وقتی با دوستای گمراهشون تنها می‌شن، می‌گن: «ما [با شماهاییم] و هر چی به آدمای با ایمان می‌گیم، دروغه!». ما فقط مسخره‌کننده [ی اونا] هستیم».
۱۵. [حالا که اونا آدمای با ایمان رو مسخره می‌کنن]، خدا [هم] جواب مسخره کردنشون رو می‌ده و اونا رو که سرگردونن، توی گناه کردنای زیادشون، ول می‌کنه [و به حال خودشون می‌ذاره].
۱۶. اونا کسانی هستن که با فروختن [و از دست دادن] هدایت [خدا]، گمراهی رو خریدن. پس، [هم] خرید و فروششون سودی نداد [و هم] آدمایی نبودن که راه درست رو رفته باشن.